

Kötter Tamás

Piaci viszonyok

Hitel Kiadó, 2025. május

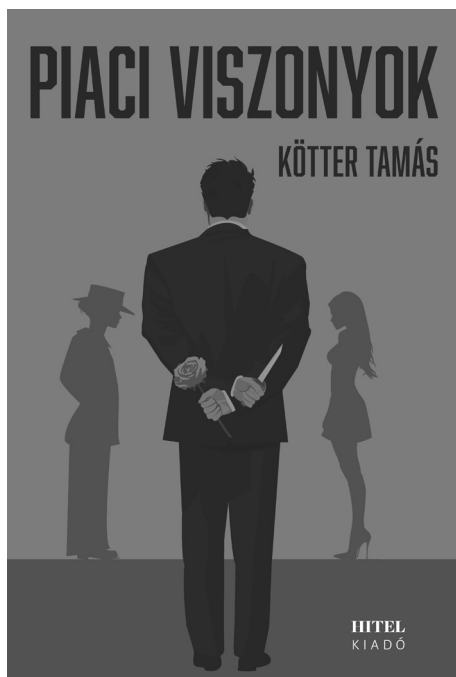
Rövid tartalom

A *Piaci viszonyok* egy ízig-vérig korunkba ágyazott, kapitalista-realista regény. A rendszerváltás nyerteseinek unokái, ahogy minden ember, a „jó életre” vágyanak. De milyen ez a jó élet egy olyan világban, ahol Isten halott, a nemzeti ünnepek „hosszú hétvégék”, a felsőközéposztály tagjai multiknál dolgozó foga-gaskerekék, politikai erényeik pedig a „globális civil társadalom” bágyadt mosolyú idiótái által előregyártott, lefagyasztott és kellő időben kiolvasztott üres közhelyek?

Ebben a világban mozog a Mester, Halász és Lovas család három generációja. Mindhárom család a rendszerváltás nyertese, ám az évek során ki úgy, ki úgy sáfárkodott a vagyonnal. A Halász és Lovas család rosszul, így kénytelenek a Mester klán árnyékában meghúzni magukat. Halász Zoltán és Lovas Tamás a két család legifjabb, szépreményű, harmincas éveinek elején járó tagja, és bár a felsőközéposztály kivételezett életét élik, mégsem boldogok, miközben Halász életébe a nem várt, bár vészterhes szerelem is beköszönt.

Hogy is lehetnének boldogok „száműzött hercegként”? Hiszen mint minden trónkövetelőnek, nekik is egyetlen céljuk van az életben, visszaszerezni apjuk elvesztett királyságát. Ehhez azonban, ahogy régen is, úgy most is, ölni kell.

KÖTTER TAMÁS József Attila-díjas író, 2012 óta népszerű novelláskötetek és regények (*IKEA, vasárnap; Vikingek; Élet az ember után*) szerzője.

Részlet a könyvből

Klára egy négyemeletes, klasszicista ház földszintjén kialakított, Halász irodájánál alig nagyobb, ám jóval ízlésesebben berendezett boltban kínálta Clarissa márkanév alatt a saját tervezésű női ruhákat, táskákat, öveket és egyéb apró kiegészítőket. A ravsasz megvilágítástól a helyiség jóval nagyobbnak tűnt a tényleges méreténél, a gondosan kiválogatott acél és fa kombinációjú minimalista bútorok és a plafonra szerelt tükör pedig nemcsak a teret tágította, de egyúttal igazi nagyvárosi hangulatot is teremtett.

A fehér, ropogós férfi vászoninget, koptatott farmeranyagú trapéznadrágot és balerinacipőt, nyakában visszafogott gyöngysort viselő Klára tökéletesen illett az enteriőrbe.

- Azonnal végzek - intett a próbafülke felé, ahol az utolsó vásárló motoszkált. Aztán ha nem baj, folytatta, még át kell öltöznie, ez csak afféle munkaruha, mentegetőzött, de ne aggódjon Halász, mert nem mennek messzire, itt lakik a házban.

Mialatt Klára a hálóban készülődött, Halásznak volt ideje nézelődni a falak nélkül kialakított konyha-étkező-nappaliban. Minden végtelenül ízléses volt. A mid-century bútorok funkcionális, ugyanakkor kifinomult stílusa uralta a teret, amelyet csak egy-egy modern kiegészítő tört meg, kizárólag azért, hogy színesítse az összképet. A színekkel visszafogottan bántak, hogy a falakat díszítő modern, jobbára absztrakt festmények, színes nyomatok maradéktalanul érvényesüljenek. A szűk utca miatt a természetes fény hiányát francia módra sok álló- és asztali lámpával pótolták - néhányat Klára felkapcsolt, sárgás fényüktől rögtön otthonos hangulat lengte be a teret. Halász kevert magának egy italt, és leült az egyik úrkorszakot idéző forgószékre. Miközben lassan körbeforgott, és alaposan szemügyre vette a falon a képeket, a kevés, szemmel láthatóan gondosan kiválogatott és elhelyezett bútort és kiegészítőt, az jutott eszébe, ez a lakás pont olyan, mint amilyenről oly régóta álmodozik. Annak ellenére, hogy minden részlete árasztja magából a nagyvilági élet magabiztosságát, tud kedves, meghitt és barátságos is lenni. Egyszóval tökéletes ellentéte volt Halász otthonának, amelyet minden eleganciája és nagyvonalúságot árasztó terei ellenére is a bemutatótermek steril hangulata járta át.

- Voilà - lépett ki Klára a hálósobából, kizökkentve Halászt a merengéséből.

A látványtól elállt a lélegzete. Klára fekete, derékban szűkített, mélyen dekoltált, térdig érő, hosszú ingujjban végződő egyberuhát viselt; a szépen megmunkált art deco arany mandzsettagomb, fülbevaló és apró lapokból összeállított nyaklánc finoman ellensúlyozta a ruha letisztult vonalait. Alig használt sminket, de nem is volt rá szüksége. Úgy közeledett felé, mintha a kifutón volna, ám a modellek bemutatók alkalmára szinte már kötelezően felöltött megvető, semmibe meredő tekintete helyett az ő szeméből türelmes, anygali szeretet áradt.

- Uram, megfelelek így? - forgott körbe kacéran.
- Nagyon is - bókolt ügyetlenül Halász. - Csodás vagy - javított.
- Köszönöm - pukedlizett Klára, majd hátat fordított.
- Segítesz felhúzni?

Halász jobbajával engedelmesen megfogta a cipzár fogóját, míg a balja önálló életre kelve, Klára derekára csúszott. Hőhullámok rohantak végig a testen, azonnal felizgult.

Más, hasonló helyzetben, gyakorlott csábító lévén egy pillanatig sem hezitált volna, főleg akkor nem, ha már a célegyenesbe fordult. Előbb egy lassú mozdulattal lehúzza a cipzárt, majd finoman lefejt a ruhát Kláráról, belecsókol a nyakába, és végül egy határozott mozdulattal maga felé fordítja, hogy a szájába csúsztassa a nyelvét. Máskor igen. Máskor minden ment volna, mint a karikacsapás. Aztán elfelejt az illetőt, vagy őt felejtik el, ahogy ez már az egyéjszakás kalandok után lenni szokott.

A folytatásról - mivel a nők mindig többet akartak - ebben a formában szó sem lehetett.

Itt volt például a marketinges (a nő neve hirtelen nem jutott eszébe), idézte fel keserű szájizzel az egyik rövidre sikerült, ám annál több tanulságot tartogató kalandjainak egyikét. „Huszonöt, bomba alakja van, és egyedül él”, foglalta össze megismerkedésük másnapján Lovasnak mindazt, amit érdemesnek tartott közölni a nőről. „Kész főnyeremény”, jegyezte meg némi gúnyjal a hangjában Lovas. „Azt hiszem, egy darabig megtartom”, tervezgette a közös jövőjüket a nővel Halász, mit sem törődve Lovas gúnyolódásával.

Ámde ehhez a nőnek is volt egy-két szava.

„Az már megvolt! Csináljunk inkább a hétvégén valami közös programot”, válaszolta a marketinges még aznap délután Halász ötletére: „van egy üveg pezsgóm, megihatnánk nálad!” Na persze! Esetleg a feleségemnek ne mutassalak be?, temette el Halász magában dühöngve a szép reményeit.

Végül is mire számítottam? - tette fel magának a kérdést.

Teljesen világos, hogy az olyan fiatal és szép nők, mint a marketinges, eszkluzív kapcsolatra vágnak, a hét minden napján szükségük van a kiválasztott férfi jelenlétére. A szex, leszámítva néhány pillanatnyi, jobbára az alkohollal betudható fellángolást, helyzettől függően jutalmazó vagy büntető szerepet tölt be a párkapcsolataikban, és nem mellesleg gyakran nem is élvezik, foglalta rendszerbe mindazt a keserű tapasztalatot, amit a marketingessel folytatott rövid liezonjából és más múltbeli kalandjaiból kénytelen volt leszűrni.

És akkor az igazán céltudatosokról, akiket még alkohol sem képes könnyelműsége sarkallni, még nem is beszéltünk. Legfőképpen mintegy tisztázandó a helyzetet, húsbavágó kérdéseket tesznek fel, leggyakrabban ezt: „Házas vagy?”

Klára teljesen józan volt, és tudta, hogy házas, tehát nem voltak illúziói, ahogy Halásznak sem a folytatásról. Mégis habozott kihasználni a lehetőséget. A marketinges sebei majd gyorsan begyógyulnak. Néhány kicsapongásokkal,

csapatépítő tréningekkel, vitorlázásokkal eltöltött év után, mialatt volt elég ideje kiélni szexuális fantáziáit, kompromisszumot köt, és megállapodik a munkájának – és valamelyik nagyvállalatnak az életről vallott sekélyes elképzelései szerinti – életet elő, nagyjából vele egykorú férfival. A párnak gyerekei születnek, sokat dolgoznak, és szép lassan araszolnak felfelé a vállalati ranglétrán, hétfvégenként otthon ülnek, és a tévé előtt pizzáznak. A nyugodtan csordogáló élet a hamar kielégülő, utazásokban, wellness hétfvégekben, márkás ruhákban, órákban és ékszerekben testet öltő középszerű álmokkal könnyen feledteti a marketinges korábbi csalódásait, ha eszébe is jutnak, az étellel együtt járó, szükségszerű tapasztalatként gondol majd rájuk.

Klára minden volt, csak nem középszerű. Elbűvölő szépsége, nagyvilági megjelenése, a párizsi évekből hozott ismeretségi köre révén a divatmodellekből, managerekből, stylistokból, fotósokból, filmesekből, influenszerekből álló, a kívülálló számára irigylésre méltó és egyben misztikus világban bárhova bejárása lehetett, bárhol fogadták. Sok más hozzá hasonló korú és státuszú nővel ellentétben mégsem élt vissza a helyzetével. A budapesti éjszakai élet hidegen hagyta; a férfiakkal nem folytatott kisszerű játszmákat, amelyek megédzhatték volna a csalódásokkal szemben.

Klárát, úgy tűnt, hogy mindez teljesen hidegen hagyja. Kedves volt, és áradt belőle a gondoskodó szeretet, Halász ezt már az első találkozásuk alkalmával felismerte, hogy aztán egyszerre bűvölje el és bénítsa meg.

Most mi a fenét csináljak? – kérdezte magától.

A vad a célkereszt középpontjában volt, ám a máskor kíméletlen vadász keze ezúttal megremegett.

Klára, mintha mindezt megérezte volna, a cipzár fogóját bénultam szorító Halász segítségére sietett:

– Most azon tanakodsz magadban, hogy fel- vagy lehúzd?